

1577

1. Beh. af Lovf. om Ophævelse af Skibsafgiften.

1578

svarelse, hvem det egentlig er, der betaler en Afgift, som hviler paa Omsætningen mellem to Lande, idet Spørgsmaalets Besvarelse nødvendigvis vil afhænge af, om det er Kjøberen, der mest trænger til at købe, eller Sælgeren, der mest trænger til at sælge, Forhold, som bestandig forandre sig. Noget Bestemt kan aldrig siges i saa Henseende; men Sandsynligheden er for, at i det store Hele er det baade Kjøber og Sælger, som bære de Afgifter, der hvile paa Omsætningen, til een Tid mere Kjøberne, til en anden mere Sælgerne. I det store Hele tror jeg, at man skal lade det staa fast, at det er baade Kjøbere og Sælgere, som bære Afgiften, og da vi kun ere den ene Part i Forholdet, enten Kjøbere eller Sælgere, saa er Sandsynligheden for, at en ikke ringe Del af de 7—800,000 Kr., som den danske Statskasse giver Afald paa, vil gaa i fremmede Statsborgeres Lomme.

Svarning: Naar den høitærede Finansminister har opfattet min tidligere Udtalelse, som om jeg skulde have ment, at det i Grunden er usandsynligt, at den Mulighed, der er for at drage den hele omtalte Trafik til Kjøbenhavn, skulde blive til Virkelighed, tror jeg dog at burde udtale, at dette ikke er min Mening, og at min Udtalelse heller ikke gif derhen, men at jeg kun udtalte, at jeg ansaa det for lidet sandsynligt, at denne Mulighed vilde blive realiseret i et saadant Omfang, som afskillige Andre forestillede sig, og jeg søgte denne Udtalelse paa en Henviisning til, hvad der er fremkommet paa et Møde i „Nationaløkonomisk Forening“; men jeg bør dog ogsaa tilføje, at paa selve dette Møde blev det fremhævet, at der allerede fra enkelte Sider var stet Skridt til at benytte den forandrede Situation, og at man altsaa ikke ansaa det for usandsynligt overhovedet, i al Almindelighed, at noget Saadant skulde ske, men tværtimod ventet, at det vilde ske, om end ikke i saa stort et Omfang, som det var at ønske og haabe. Ved samme Leilighed blev det meddelt mig, at disse Forsøg vare nær ved at strande paa den Omskændighed, at det viste sig, at vi overfor Frankrig ere saa uheldig stillede med Hensyn til Indførselen, som jeg berørte i min første Udtalelse, idet den Fordel, som vi skulde have i Forholdet til Rusland, opveies ved den Fordel, som Tydskland paa den anden Side har i Forholdet til Frankrig. Det var det, der bevirkede, at jeg tillod mig at fremkomme med den Hensigt, som jeg gjorde, om

det Onskelige i at faae overveiet denne Sag lidt næriere, om det ikke skulde være rigtigt at gaa til Afslutningen af en Handelsstraktat med Frankrig. Den høitærede Minister mente, at det var et byggesiden ved saadanne Traktater, at man derved blev bunden, og at det kunde være meget generende. Ja, det er ganske rigtigt; men derfor fremsatte jeg heller ikke bestemt et Forslag, om, at man skulde afslutte en Handelsstraktat, men kun en Hensigt til Regeringen, om den ikke vilde gjøre indledende Skridt i denne Retning for at se, hvorledes Forholdene ville udvikle sig, hvilke Betingelser der maatte blive opstillede fra Frankrigs Side for at komme til en saadan Traktat, thi først naar der foreligger positive Oplysninger, kan man vide, om de Offre, der forlanges, ere større end de Indrømmelser, der skulle gjøres. Men iøvrigt tilstaaer jeg, at jeg i dette Punkt staaer paa et andet Standpunkt end den høitærede Minister, og jeg skal her tillade mig at minde om, hvad Gladstone udtalte da han forelagde den berømte fransk-engliske Handelsstraktat for Parlamentet. Han fremhævede der de Indrømmelser, der vare gjorte fra fransk Side, og tilføiede: Det er en Selsølg, at vi for at opnaa dette, ogsaa have maattet gjøre Indrømmelser fra vor Side; men jeg tilstaaer, at jeg for mit Vedkommende betragter disse Indrømmelser som en Fordel for England og vilde have foreslaaet dem, selv om vi ikke havde opnaaet Indrømmelser fra Frankrigs Side. Entnu skal jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om Skibsafgiften bemærke, at naar den høitærede Minister mente, at man kunde løse de her fremdragne Vanstieligheder ved at heve Skibsafgiften for Kornets Vedkommende, da er det dog et Spørgsmaal, om man derved naaer, hvad man vil, thi det maa dog antages, at Korn kun er blevet fremhævet under Debatten som det vigtigste Exempel, men at der ogsaa kunde være Spørgsmaal om andre russiske Varer, hvis Transit man fandt ønskelig, men som blev vanstieliggjort ved Skibsafgiften. Endelig skal jeg tillade mig at udtale, at, hvad der for mit Vedkommende ogsaa har været et Moment af ikke ringe Betydning til, at jeg stiller mig gunstigere overfor Spørgsmaalet om Skibsafgiftens Opgielse, er den Betragtning, at er der nogen Vare, paa hvis Indførelse Skibsafgiften umiddelbart kommer til at hvile og kommer særlig til at tynge, maa det ganske sikkert være Stenul, som, regnet efter Vægt, udgjør $\frac{1}{3}$ af hele vor Indførsel, og nu er netop Stenul en af de Varer, for hvis Ved-